

BIJ PLEMENIT BOJ!

Crkva
cjelovitog
evanđelja

Kneza Branimira 11
10 000 Zagreb, Hrvatska
cce@cce.hr

T 01 4920 726
F 01 4813 871
www.cce.hr

Mario Dučić,
lipanj 2009.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobivati na svoju adresu, javite nam se.

„Ovu ti zapovijed stavljam na srce, sine Timoteju, suglasno prijašnjim proročanstvima koja se odnose na te: Bij, ojačan njima, plemenit boj! Čuvaj vjeru i dobru savjest! Ovu su neki odbacili i doživjeli brodolom vjere.“ (1 Timoteju 1:18-19)

U kršćanstvu postoji jedna posebna vrsta bitke - bitka za vjeru. Vjerovali mi ili ne, naša se vjera ne obnavlja automatski, već od nas zahtjeva neke predradanje kako bi ostala živa i djelotvorna.

Vjera u Isusa Krista, odnosno kršćanstvo, nije religija koja se pasivno nada i živi u isčekivanju da Bog nešto učini ili promijeni bez aktivne

uključenosti vjernika. Razumijevajući važnost vjere kao agenta koji će pomoći Timoteju da izdrži pritiske u zajednici i oko nje, Pavao ohrabruje mladog pastora Timoteja da se izbori za vjeru. Vjeru važnu kao pomoć u pritiscima ili gašenju zlih strelica sumnje, strahova, kušnji i obeshrabrenja te kako bi Timotej došao do kraja vjere u koju je pozvan. Pavao ga je uputio da ne smije popustiti i postati pasivan, već da hrabro poslušá Boga i učini ono za što zna da je ispravno.

✦ Vjera u Isusa Krista, odnosno kršćanstvo, nije religija koja se pasivno nada i živi u isčekivanju da Bog nešto učini ili promijeni bez aktivne uključenosti vjernika.

1. KRŠĆANI SU POZVANI U PLEMENITU BORBU ZA OČUVANJE SVOJE VJERE.

„Bij plemenitu bitku vjere, postigni vječni život u koji si pozvan i za koji si dao lijepo priznanje pred mnogim svjedocima!“ (1 Timoteju 6:12)

Mi kao vjernici nemamo izbora – pozvani smo izboriti se za svoju vjeru. Ne možemo izbjeći bitku, jer ako bježimo od nje, znači i da se udaljavamo od Gospodina.

Nakon obraćenja s vjerom nismo često imali problema, jer je ona bila ojačana i svježa radi mnoštva svjedočanstava te iskustava koje smo doživjeli zbog odnosa sa živim Bogom. U prvim danima našega života s Isusom često smo bili aktivni u molitvi i radu za Boga, žestoko se borili protiv đavolskih napada i uporišta u našim životima; doživljavali smo razne pobjede i često su se stvari oko nas brzo i drastično mijenjale. No, tijekom vremena često se nađemo

✦ Tijekom vremena često se nađemo obeshrabreni, zbog čega nekada popustimo te doživimo brodolom vjere. Za neke to može biti pogubno, jer u tim trenucima mnogi napuste Gospodina i odreknu se planova koje on ima za njih.

obeshrabreni, zbog čega nekada popustimo te doživimo brodolom vjere. Za neke to može biti pogubno, jer u tim trenucima mnogi napuste Gospodina i odreknu se planova koje on ima za njih.

Zato smatram da je potrebno posebno naglasiti kako smo svi mi, bez izuzetaka, pozvani da agresivno branimo svoju vjeru u Isusa! Ne podrazumijevajući time da je branimo tako da se grčevito držimo te vjere ili da je apologetski branimo od krivih učenja ili učitelja, već da se prvenstveno aktivnim vjerovanjem i zajedništvom s Gospodinom izborimo za vjeru kako bismo imali snage izdržati sve pritiske te mogli doći do kraja naše vjere i ispunjenja obećanja – vječnoga života na koji smo svi pozvani. Konačno, nije toliko bitno kako smo krenuli s Isusom već kako ćemo završiti.

Apostol Pavao je bio primjer čovjeka koji ne samo da je dobro započeo, već je dobro i završio svoju utrku. Kada je Timoteju napisao drugo pismo, vjerojatno iz rimskog zatvora čekajući da bude pogubljen pod vlašću rimskog cara Nerona, izjavio je: „Već se moja krv izljuje u Božju čast, vrijeme je moje smrti blizu. Plemenitu sam borbu izvojevao, trku dovršio, vjeru sačuvao. Već mi je pripravljen vijenac pravednosti koji će mi u onaj Dan dati Gospodin, pravedni sudac, i ne samo meni nego i svima koji budu željeli njegov dolazak.“ (2 Timoteju 4:6-8)

Pavao nije došao do kraja svoje utrke pasivno

promatrajući i diveći se Božjoj ljepoti sjedeći na svojoj terasi u Jeruzalemu niti je rekao Timoteju da se, kad dođu problemi i kušnje, malo zaustavi i prepusti sve Božjoj milosti i snazi, koji će za njega sve izboriti i ojačati njegovu vjeru bez da on išta učini.

Ustvari kada ga je ohrabrivao da se bori za vjeru, koristio je snažne glagole u imperativu, poput: zapovijedam, bij, drži se, naređujem ti itd. Grčka riječ koju je Pavao koristio kada je pisao da se Timotej mora boriti je agonizomai. Riječ opisuje agoniju, odnosno tešku borbu za vjeru u vremenima opozicije i poteškoća. Riječ također opisuje čak i bol koju podnosimo i nosimo boreći se za nagradu. Kada spominje bitku, koristi grčku riječ agon koja ukazuje na silnu borbu, u kontekstu igara poput trčanja ili primjerice boksanja.

Drugim riječima, Pavao je izjavio da se moramo i te kako aktivno izboriti za svoju vjeru ili je možemo lagano izgubiti i doživjeti brodolom. Vjera nije nešto što nam je dano na početku obraćenja i što se prilikom ulaska u novu godinu automatski obnavlja, jer kršćanstvo i odnos s Kristom nije pasivna, lijena religija već aktivna borba za opstanak, vjeru i ispunjenje Božjih obećanja kao i za pobjedu nad silama tame. Pavao je napisao Timoteju da „bije plemenitu bitku vjere i da se drži vječnog života u koji je pozvan“ Dakle, borba i držanje svakako nisu pasivni elementi i impliciraju da moramo nešto izdržati do kraja kako bismo došli do nagrade!

Od dana kada povjerujemo Gospodinu do dana svoje smrti, mi svaki dan bijemo plemenitu bitku vjere. Od našeg obraćenja i nadalje sotona će učiniti sve kako bi nas obeshrabrio i udaljio od vjere u Božja obećanja, jer on zna – ako povjerujemo Bogu, sve će nam biti moguće. Kako se bliži čas njegova drugog dolaska ta će bitka za vjeru biti sve intezivnija i mnogi će kršćani pokleknuti pod gorućim strelicama zloga u obliku sumnji, laži, kušnji i obeshabrenja; a jedino oružje koje protiv toga imamo je vjera. Zato je Pavao Efežanima pisao o vjeri kao jednom od nužnih elemenata bojne opreme: štiti od napada zloga: „U svemu uzmite veliki štiti – vjeru; njime ćete moći ugasti sve goruće strijele Zloga!“ (Efežanima 6:16)

Pavao je zato pisao Timoteju da se bori za vjeru; znao je da se samo aktivnim povjerenjem u Gospodina može oduprijeti zlome i dalje nastaviti biti vjeran i postojan u hodu s Bogom.

★ Vjera nije nešto što nam je dano na početku obraćenja i što se prilikom ulaska u novu godinu automatski obnavlja, jer kršćanstvo i odnos s Kristom nije pasivna, lijena religija već aktivna borba za opstanak, vjeru i ispunjenje Božjih obećanja kao i za pobjedu nad silama tame.

Ako izgubimo vjeru i nadu, postajemo lagan plijen za đavla. Štoviše, umjesto aktivnih vjernika postanemo obeshrabreni, uplašeni i neučinkoviti religiozni sljedbenici bez prave radosti i snage Duha Svetoga, kao i pravih rezultata za Božje kraljevstvo!

Dakle, ne možemo se opustiti, jer se nalazimo u ratu za vjeru. Tko kaže da je jednostavno biti kršćanin, vjerojatno nema toliko blizak odnos s Bogom. Onaj tko tvrdi da ne prolazi kroz bitke za vjeru, vjerojatno nije niti svjestan da je možda već doživio brodolom vjere i postao tjelesan kršćanin (ako takvo što uopće postoji).

Pavao je zato zapovjedio Timoteju da se bori za vjeru! Ta borba nije bila opcija ili preporuka. Mi se nalazimo se u ratu za vjeru – ako ne želimo sudjelovati u tome ratu, sotona će nam ukrasti vjeru i nećemo moći doći do kraja i u onaj Dan primiti nagradu – vječni život!

✦ **Bez vjere je nemoguće išta učiniti za Gospodina, jer mu moramo vjerovati ako želimo vidjeti velika djela učinjena za njega i njegovo kraljevstvo. Njegova djela su često čudesna i nevjerojatna, zato mu i moramo vjerovati.**

2. BEZ VJERE JE NEMOGUĆE UGODITI BOGU I POSTIĆI UČINKOVITE REZULTATE ZA NJEGA.

„A bez vjere nemoguće mu je ugoditi, jer onaj koji želi pristupiti Bogu mora vjerojati da postoji Bog i da nagrađuje one koji ga traže.“ (Hebrejima 11:6)

Zato se sotona trudi ukrasti našu vjeru i obeshrabriti nas, jer on vrlo dobro zna da ako vjerujemo Bogu, da ćemo biti učinkoviti za Boga i od njega dobiti nagrade.

Zanimljivo je kako su ove riječi stavljene u kontekst heroja vjere. Pavao je napisao da ako želimo pristupiti Bogu – moramo vjerovati u njega; i ne samo to, već da Bog nagrađuje one koji ga traže.

Jednostavno, kada prestanemo aktivno vjerovati, prestanemo i tražiti Boga aktivno, jer nemamo vjere da nas on uopće može nagraditi ili ispuniti obećanja koja nam je dao. I to sotona želi – od nas učiniti pasivne religiozne vjernike; da obeshrabreni pasivno stojimo na jednome mjestu bez vjere, misleći da je s nama sve u redu i da je ta težina prihvatljiva jer se nalazimo u posljednjim vremenima. Zapravo se počnemo zadovoljavati s malim stvarima poput povremenog dalaska u crkvu ili eventualno ponekog osjećaja radosti koji se pojavi povremeno, ne ostavljajući za sobom učinkovite rezultate.

Bez aktivne vjere u Boga postat ćemo prosječni religiozni kršćani koji će biti zadovoljni minimalnim ili nikakvim rezultatima za njegovo kraljevstvo. Sotona nas želi uvjeriti da je izvan zidova crkve opasan svijet i da je u redu ako ostanemo u crkvi bez da ga mijenjamo. Pokušat će nas ustrašiti, orobiti vjeru i uvjeriti da su naši strahovi i sumnje uobičajeni. No, mi nismo pozvani da ostvarimo kršćanski duhovni „minimalac“ već da za njega činimo velika djela vjere; osobito izvan crkvenog dvorišta i kršćanske subkulture.

Sjetimo se samo Jošafata i njegovih riječi vjere kada je krenuo prema pustinji Tekoi. Pismo kaže da je zastao kada su krenuli prema pustinji i ovako u vjeri rekao: „Čujte me, o j Judejci i Jeruzalemcu, pouzdajte se (vjerujte) u Jahvu svoga Boga i održat ćete se; pouzdajte se u njegove proroke i budite sretni.“ (2 Ljetopisa 20:20) Nakon toga je postavio ispred sebe pjevače i svirače, a Bog je pripremio zamku njihovim neprijateljima tako da su jedni druge uništili. Ili Abraham, koji je morao jednostavno vjerovati da će Bog providjeti žrtvu, umjesto njegovog sina obećanja. Pretpostavljam da nije pasivno pjevušio dok je išao prema oltaru, već je u sebi sigurno bio plemeniti boj vjere u Boga! Rezultat nam je znan: sin je ostao živ!

Isus Krist ne bi mogao iscijeliti dvojicu slijepaca koji su vikali da im se smiluje da nisu imali vjere u njega da će ih iscijeliti. Isus im reče: „»Vjerujete li da to mogu učiniti?«

- »Da, Gospodine«, odgovore mu. Tada im se dotakne očiju i reče: »Neka vam bude prema vjeri vašoj!«“ (Matej 9:28b-29) Što je bilo s dječakom koji je imao epilepsiju? Kada je otac rekao da njegov sin ima epilepsiju od djetinjstva, pitao je Isusa da pomogne ako može. I kako je Isus odgovorio: „»Ako što možeš... – reče mu Isus. – Sve je moguće onomu koji vjeruje!« »Vjerujem! – odmah poviče glasno dječakov otac. – Pomozi moju nevjeru!«“ (Marko 9:23-24). Vjera je bila bitni element iscjeljenja!

Prisjetimo se i Kaleba koji je i te kako trebao imati vjere kada je s osamdeset i pet godina zamolio Jošuu da mu dadne Herbon u baštinu koji je iščekivao više od četrdeset i pet godina. Kaleb je bio heroj vjere, jer niti nakon 45 godina nije odustao od obećanja. Znao je da je s Bogom sve moguće, zato je i rekao: „Daj mi sada ovo gorje, koje mi je Jahve obećao onoga dana. Sam si čuo onoga dana. Ondje su Anakovci, a i gradovi su im veliki i tvrdi. Ako je Jahve sa mnom, protjerat ću ih, kako je to obećao Jahve.“ (Jošua 14:12)

★ Vjera i dobra savjest su međusobno povezani. Kršćani koji stalno sumnjaju i preispituju Božju riječ, mogu odbaciti vjeru, a posljedično tome i otvrdnuti svoju savjest i srce te izgubiti i razlučivanje dobra od zla.

Jonatan je isto tako, vjerujući Bogu, izvojevao bitku nad Filistejcima: „Jonatan reče svom štitonoši: »Hajde da prijeđemo do straže onih neobrezanika. Možda će Jahve učiniti nešto za nas, jer ništa ne priječi Jahvu da udijeli pobjedu, bilo mnogo ljudi ili malo.«“ (1 Samuela 14:6)

Bez vjere je nemoguće išta učiniti za Gospodina, jer mu moramo vjerovati ako želimo vidjeti velika djela učinjena za njega i njegovo kraljevstvo. Njegova djela su često čudesna i nevjerovatna, zato mu i moramo vjerovati. Često su okolnosti takve da ne obećavaju rezultate ili su jednostavno, gledajući ljudskim očima, nemoguće; zato je bitno da se agresivno i aktivno izborimo za vjeru, jer ćemo samo s njom moći ispuniti puni potencijal onoga što Bog ima za nas, bez obzira kako su okolnosti trenutno loše.

Osim biblijskih heroja vjere, vrijedno je i spomenuti niz suvremenijih heroja poput Johna Wesleya, Charlesa Finneya, Johnatana Edwardsa, Hudsona Taylora ili Georgea Mullera, koji je, primjerice, u Bristolu, u Engleskoj utemeljio poznato sirotište za djecu.

✦ **Kršćanstvo nije pasivna religija već aktivna vjera. Zato odlučimo postati poslušni Bogu. Ohrabrimo se i počnimo činiti ono za što znamo da je ispravno pred Bogom.**

Zapisi nam govore da nikada nije nikoga pitao za pomoć, osim što se molio Bogu za te stvari. U ondašnje vrijeme nije bio jednostavno podignuti sirotište, ali je uz Boga sve bilo moguće! George Muller je izvojevao bitku vjere, jer se doslovno znalo dešavati da su ljudi, prije nego što je ponestalo jela za sljedeći obrok, jednostavno pokucali na vrata i donosili hranu na Božji poticaj.

Kada je dobio poticaj da kupi zemljište za izgradnju sirotišta, zapisi nam govore da je tu svoju želju rekao Gospodinu s dva šilinga u svom džepu (otprilike pola dolara). Bez da je ikome rekao potrebe i želje, u molitvi je dobio velike pobjede; pristigle su donacije u vrijednosti od milijun i četrsto tisuća funti (oko 7 milijuna dolara) namijenjenih za izgradnju i održavanje tih objekata za sirotište.

Osim svega toga, i crkve u kojoj je propovijedao, 1834. je započeo i instituciju pod nazivom Scripture Knowledge Institution for Home and Abroad, čija je svrha bila da se pomogne misionarima i njihovoj edukaciji, kao i širenju Pisma. Institucija nije imala nikakav odbor, članstvo ili kakav dug, već je djelovala samo u vjeri u Gospodina. Do njegove smrti sakupili su preko 7,5 milijuna dolara. S tim novcem 122 000 ljudi je bilo obrazovano i financijski podržano, tiskano je i podijeljeno preko 280 000 tisuća Biblija i 1,5 milijuna Novih zavjeta te preko 112 milijuna vjerskih knjiga i traktata. Da se Muller nije u molitvi izborio za vjeru, vjerojatno

Brad & Angela Weir
Zagreb, 25.-27.06.2009
Svaki dan u 19 sati
Kneza Branimira 11, Zg
T +385 (1) 4920 726

CRKVA CJELOVITOG EVANĐELJA

Podizanje postojećih obitelji

od sveg navedenog ništa ne bi učinio, jer vrijeme i okolnosti oko njega nisu bile baš obećavajuće.

3. AKO NE ČUVAMO VJERU I DOBRU SAVJEST MOŽEMO DOŽIVJETI POGUBNI BRODOLOM VJERE.

„Čuvaj vjeru i dobru savjest! Ovu su neki odbacili i doživjeli brodolom vjere.“ (1 Timoteju 1:19)

Vjera i dobra savjest su međusobno povezani. Kršćani koji stalno sumnjaju i preispituju Božju riječ, mogu odbaciti vjeru, a posljedično tome i otvrdnuti svoju savjest i srce te izgubiti i razlučivanje dobra od zla.

Kada se borimo za vjeru i činimo sve što je u našoj moći da postupamo ispravno, naša će savjest reagirati i znat ćemo što je dobro ili loše za naš život. Ali, ako otupimo našu savjest ne čineći ono što znamo da je ispravno, možemo doživjeti poguban brodolom vjere, što znači da jednostavno naš život postaje tjelesan jer više ne vjerujemo, a

posljedično tome i ne živimo prema Božjim standardima već prema svojim vlastitim razmišljanjima i nahođenjima koja nas vode u propast.

Mnogi su kršćani zato i doživjeli brodolom vjere, jer nisu bili strpljivi ili su pak išli preko svoje savjesti i otupili je pa su nakon nekog vremena posustali, počeli sumnjati i tako doživjeli brodolom vjere te uništiti svoj život. Ako se i nalaze u crkvama, često će njihova djela i lica ukazivati da se nalaze usred brodoloma. Bit će često negativni, tjeskobni i

★ **Otrijeznimo se, stavimo na sebe oklop vjere kako bismo se obranili u vjeri od sotonskih strelica sumnji, strahova, kušnji i konfuzije. Vjerujemo aktivno Bogu kako bismo došli do kraja naše utrke u koju smo pozvani kada smo započeli svoj život s Isusom.**

bez prave radosti Duha Svetoga, a najmanje želje za spasenjem izgubljenih.

Pasivnost i odustajanje od vjere, odnosno brodolom, jedan je od razloga zašto su kršćani danas sve više tjelesni: mnogi žive bez nade i vjere, otupjevi u svojim grijesima i savjesti. To je opasno stanje, jer onda jednostavno počnemo živjeti kao svijet bez Boga i naše spasenje postaje upitno.

Vrijeme je, stoga, kao nikada prije, da se uzdignemo i počnemo boriti za vjeru; da uđemo snažno u plemeniti aktivni boj za vjeru.

Trebamo se, kako je Pavao pisao, „otrijezniti“. Ne možemo samo pasivno iščekivati da će se vjera sama od sebe obnavljati samo zato što ponekad odemo u crkvu i pročitamo koji stih iz Biblije. Kršćanstvo nije pasivna religija već aktivna vjera. Zato odlučimo postati poslušni Bogu. Ohrabrimo se i počnimo činiti ono za što znamo da je ispravno pred Bogom. Otrijeznimo se, stavimo na sebe oklop vjere kako bismo se obranili u vjeri od sotonskih

strelica sumnji, strahova, kušnji i konfuzije. Vjerujemo aktivno Bogu kako bismo došli do kraja naše utrke u koju smo pozvani kada smo započeli svoj život s Isusom.

Istina je da nas Bog nije predao za srdžbu već pozvao da baštinimo život vječni i da se držimo vječnog spasenja u koje smo pozvani po našem Gospodinu Isusu Kristu!

„Ali mi koji pripadamo danu budimo trijezni; »obucimo se u oklop«, to jest u vjeru i ljubav i spasonosnu nadu kao »u kacigu«, jer nas Bog nije odredio za svoju srdžbu, već za postignuće spasenja po našem Gospodinu Isusu Kristu“ (1 Solunjanima 5:8-9).

★ Istina je da nas Bog nije predao za srdžbu već pozvao da baštinimo život vječni i da se držimo vječnog spasenja u koje smo pozvani po našem Gospodinu Isusu Kristu!

Copyright©2009. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili proslijeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Hrvatski proizvod

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".